

Nehaňba na kostele sv. Jakuba vystrkuje zadnici na Petrov

vou. V některé listopadové dny nesmí nikdo zůstat po šesté hodině večer v kancelářích. Začínají se v nich totiž ozývat strašidelné zvuky a nářikání, dveře se samy otevírají a nábytek se hýbe. Možná, že pověst pustili do oběhu sami úředníci, které už nebavily věčné přescasy.

V jednom z dnes už zbouraných domů na Dominikánském náměstí prý kdysi žila stará hraběnka. Jednou chvíli nářkla svoji služku z krádeže prstenu, aniž by tušila, že šperk ve skutečnosti odnesla straka zlodějka. Zavřela ubohé děvče do komory, nedávala mu jíst a loudila z něj příznání. Mučení trvalo celé tři roky, až kominík náhodou objevil na střeše domu hnízdo a v něm prsten. Hraběnka prosila děvče o odpuštění, to ale po všech útrapách zanedlouho zemřelo. Stařenu trápilo svědomí a snažila se prstenu zbavit, ale doličný šperk se k ní vzdýcky záhadně vrátil. Dodnes prý putuje Brnem a kde se objeví, tam přinese neštěstí.

Z náměstí se vydáme dál Veselou ulicí. Název nevznikl jen tak, už ve středověku bývalo v těchto místech veselo. Žili tu totiž nizozemští Vlámové a podle jejich způsobu života v kr-

čmách a hampejzech se od nich odvodilo slovo „flamendři“.

Z Veselé ulice zahame doprava do Skryté a Jakubskou dojdeme ke kostelu sv. Jakuba.

Necudný mužíček

Na jeho věži ve špičce gotického obelouku nad oknem vpravo od vchodu je vidět kamenná postavička, která vystrkuje holý zadek směrem na Petrov. Říká se jí Nehaňba a vytesal ji prý kámeník ze Štrasburku. Tenkrát se současně s kostelem svatého Jakuba stavěl i svatý Petr a Pavel na Petrově. Obyvatelstvo těch dvou míst se navzájem nemělo rádo, nahoře u Petrova žili Češi, dole ve městě zase především Němci, a těm se stavba dařila lépe. Petrští to nedokázali přenést přes srdce, a tak se postarali, aby šikovný kameník musel město opustit. Mistr sice odešel, ale ještě předtím se stačil pomstít vskutku nesmrtelným způsobem.

Objedeme kostel dozadu a Kozí a Poštovskou dojdeme k minoritskému klášteru ve stejnojmenné ulici. Každou půlnoč ze vrat protejšního domu vyrazí vraník, který chrlí oheň a na hřbetě nese dýbla. Je to prý příznak šlechtice Jana Šembery. Kůň dorazí před bránu kláštera, hrabe kopyty, pak se obrátí a běží pod vrch Hády, kde prý jeho pán zaživa pořádal s kumpány nevázané pitky.

Z Minoritské zahame do Orlí ulice. K číslu 16 se váže pověst o služce Johance, do které se zamiloval bohatý chlapec. Jeho matka nechtěla o chudé nevěstě ani slyšet a snažila se ji synovi rozmluvit, ale marně. Počkala tedy, až syn s otcem odjedou na kala, zavolala rychtáře a nařkla dívku z čarodějnictví. Dívka v zoufalství vyběhla rozčileně z domu a skočila na dvoře do studny. Její truchlící milenec si pak nechal její podobu vytesat do kamene. Méně romantický konec pověsti uvádí, že mladík na Johanku do roka zapomněl a oženil se s původně určenou nevěstou. Ráno po svatbě šel

na dvůr ke studni. Voda je však dnes zavřen a zadní trakt nepřístupný. Je to škoda, protože prý herné dívky. Zvláštní bezruká, do pasu obnažená soška se najde v zadní části dvorního traktu bývalé pošty. pomůže...

